

“Ens agrada treballar junts en el cinema i compartir experiències”

ALMUDENA MONTAÑO INDIA

Aquests dos germans, l'Albert (Blanes, 1981) i en David Arribas (Blanes, 1977) estan estretament vinculats al món de l'art. L'Albert és director d'art en cinema, professor de direcció artística i, paral·lelament, es dedica a la pintura i l'escultura. Per la seva banda, en David és director de càsting, actor i cantautor. El darrer treball cinematogràfic en el que han treballat conjuntament és la pel·lícula *La dona il·legal*, del director Ramon Térmens, una coproducció internacional de les productores Segarra Films (Barcelona) i Mimesis Film (Txèquia), amb la participació de TV3, que s'estrenarà l'any vinent. És un llargmetratge de denúncia social sobre immigració basat en fets reals, que s'ha filmat entre d'altres escenaris- a la presó Model de Barcelona i també a Lleida. A *La dona il·legal*, l'Albert és el director d'art i en David el director de càsting.

Com treballa un director d'art en una presó?

ALBERT ARRIBAS: Vam reconstruir un Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) en l'espai de la presó Model de Barcelona, que actualment només està d'exposició. Com a director d'art, a partir de la interpretació del guió, dissenyo i dirigeixo estèticament els espais. Creo l'equip i treballa conjuntament amb la resta de departaments, principalment amb el director de fotografia, per crear el món que el director vol expressar. He treballat deu setmanes amb la preproducció i sis amb el rodatge.

Quina ha estat la part més difícil del rodatge?

A. A.: No hi ha hagut cap part fàcil! Vam rodar una setmana a Barcelona, tres a Lleida i dues més a Barcelona, i això comporta una logística complicada. És difícil arribar a un equilibri entre el temps, el pressupost i el nombre d'efectius per a cada decorat... Sempre hi ha imprevistos que ho

En David i l'Albert Arribas han tornat a viure a Blanes, el seu poble natal. Foto: Almudena Montaña

compliquen. Finalment, malgrat la dificultat, gràcies a l'efectivitat i experiència de l'equip, crec que el resultat és molt bo.

Com va ser el procés de càsting de *La dona il·legal*?

DAVID ARRIBAS: Es va portar a terme de forma intensa i meticulosa al llarg de tres mesos previs al rodatge, amb diversos càstings a Barcelona i Lleida. Va ser tot un repte degut a les exigències del guió, ja que requeria trobar perfils amb característiques molt concretes. En el repartiment principal hi ha: Daniel Faraldo, Isak Férriz, Gorka Lasaoa, Klaudia Dudová, Adeline Flaun, Yolanda Sey, Raquel Camón, Montse Germán, Boris Ruiz i Àngels Bassas.

En quins altres projectes heu treballat conjuntament?

D. A.: A la sèrie de TV3 *La ratjada*, a la pel·lícula guanyadora de vuit premis *Catalunya über alles*, al narcothriller internacional *The evil that men do i*, properament, en el thriller de suspens i acció sobre la màfia xinesa *Societat negra*, de Ramon Térmens, basada en el llibre de l'escriptor Andreu Martín.

Què és el que més us agrada de treballar plegats?

D. A.: Rodar una pel·lícula és com una aventura, una experiència que et porta a una sèrie de vivències irrepetibles i és una sort poder compartir-les amb el meu germà. Em sento orgullós que tots dos ocupem dels càrrecs més rellevants d'una producció cinematogràfica.

A. A.: És una bona companyia, tenim molt bona relació i ens agrada coincidir en el màxim de projectes possibles. Sempre ho fa més divertit. És important estar junts en ambients d'estrès elevat. Quan ens trobem, com que estem en departaments diferents, comentem les anècdotes.

L'Albert també imparteix classes de direcció artística a l'Escola Plató de cinema de l'Hospitalet. Els alumnes arriben ja amb la idea de què volen treballar en un futur?

A. A.: Al principi tenen el món del cinema força idealitzat i en moltes ocasions no han tingut accés a pel·lícules cinematogràficament interessants. Procurem formar-los amb exemples dels

grans directors, en el meu cas dissenyadors de producció i directores d'art. Hi ha molt treball pràctic i és molt interessant veure la seva evolució. En la darrera pel·lícula he portat alguns alumnes a realitzar les pràctiques de l'escola i ha estat una experiència molt positiva.

Amb la pintura i l'escultura ha guanyat diversos premis. De quin se sent més orgullós?

A. A.: Potser d'haver estat seleccionat per realitzar l'escultura amb motiu de la inauguració del Mobile World Congress del 2016, que va impulsar la Fundació Arranz Bravo. En el meu cas, la pintura i el cinema es complementen i es retroalimenten. Quan acabo un rodatge continuo el meu treball pictòric. Si no fos per la pintura, no hauria arribat al cinema i la forta experiència vital del cinema alimenta el meu treball pictòric. El llenguatge pictòric m'ha portat a l'escultura, d'aquí l'escultura pictòrica.

L'altra faceta d'en David és la música. Quin és el seu estil?

D. A.: La música neix a partir d'un simbolisme de visions personals,

que expresso a través de lletres metafòriques, poètiques, en moments salvatges, acompanyat d'un so reverberant, profund i místic. Busco produir un efecte hipnòtic i psicodèlic que connecti l'oient "als mil mons" o a un estat mental de percepció il·limitada. He compost 10 cançons que toco amb la guitarra i canto, i estic valorant amb calma on i amb qui enregistrar, de la millor forma aquest resultat creatiu de quatre anys.

Us agrada viatjar?

A. A.: M'agrada molt viatjar. Curiosament les grans ciutats m'atrauen, especialment Nova York i Bangkok. També m'agrada molt Sud-Amèrica, on he passat alguna temporada.

D. A.: Viatjar és necessari per evolucionar ulteriorment de forma espiritual i psíquica. No imagino viure sense fer-ho. Per a mi seria sinònim de morir en vida. Recentment he estat a Cuba, Cambodja, Tailàndia i, d'aquí a unes setmanes, torno a Califòrnia, on conservo records entraenyables i bojos d'una etapa molt important viscuda allà vinculada al món de l'skateboard.

Quin és el proper projecte laboral que tirareu endavant?

A. A.: Estic preparant la direcció d'art de la pel·lícula *Fred*, de Santi Trullenque, en el context de la Segona Guerra Mundial, que es rodarà a Andorra i de la pel·lícula *Las trompetas de Jericó*, de Carlos Atanes. I he començat a treballar, amb en Manel Domínguez en un projecte d'entrevistes sobre el cinema i la pintura anomenat *Ars Magna*.

D. A.: Com a director de càsting estic treballant al thriller *Societat negra*. Com a actor estic fent proves per a un personatge rellevant d'un llargmetratge. Si surt bé, podria generar un punt d'inflexió important en la meua trajectòria. ■

L'Albert prepara els propers treballs. Foto: Almudena Montaña

Pintures i escultures de l'Albert. Foto: A. M.

Actualment, en David fa proves per a un personatge. Foto: A. M.